

1,
சிங்காளம்மன். ஷூகட்ட ஆசாரியை பிடித்த
வரலாறு.

தாயனார், ஏரி, மலையனார் ஏரி ஆங்காவனம்
சோவியில் புத்தா வளர்ந்து சத்தி புத்துக்
கண்ணின் மேல் பிரசண்ட மாகி "ஆகா! நாம்
சிங்காள பரமேஸ்வரி திருந்த தாயனார்
ஏரியில், மலையனார் ஏரியில் வந்து பிறந்து
வளர்ந்து முனையண்ணுவதற்கு ஆமர
மாக, ஆசாரியை பிடித்துக் கொண்டோம்,
சிடிமைக் குழந்தைகளையும் பிடித்துக்
கொண்டோம்! ஆனால் நாம் திருந்த
வண்டறிச்சு புத்து, செல்லறிச்சு புத்துல்
வெய்யலிலும் கானலிலும் வெகுநாளாக
குடியிருக்கிறோம். காத்துலும், மலைய
லும் கானகத்துலே குடியிருக்கிறோம்.
ஆகையால், நம்மளுக்கு மண்டபம், மடப்
பள்ளி மகா மண்டபம் வேண்டும்! கோய
மடப்பள்ளி, கோயாங்களுக்கும் வேண்டும்! என்சு
உற்றுநினைத்து ஒரு கோய சித்தினையில், பார்க்
து நினைத்து பலகோய சித்தினையில்

நாம் இந்தப் பத்துக் கண்ணிலே குடியி
 ருந்தால் வெய்யல் அடிக்குது. காத்து,
 மறை, மின்னல், திடி வெல்லாம் அடிக்க
 திருது, நாம் இந்தப் பத்துக் கண்ணிலே
 குடியிருக்க நம்மளால் குடியாது! நம்ம
 ளுக்கு குடியிருக்க கோடமடப்பள்ளி
 மகா மண்டபம் வேண்டாம்! ஆகையால்
 யானைப்பிடித்தால் நம்மளுக்கு வந்து
 மண்டப மடப்பள்ளி வெல்லாம் தெய்வர்கள்
 என்று ஒத்தகக் கண் பத்தில் ஆங்கி வளர்
 ந்து. அந்த வடகேசம் விட்டு, தென்
 தேசத்தை பார்க்கும் போது, அந்த
 நகரின் ஆயிரக்கணக்கான வில்வரசன் பட்டணம்
 காமபேரடிப் பட்டணம், ஆலத்தூர் பட்
 ணம் என்று பட்டணத்தில் வணங்காத வன்-
 னியர்கள்! இனங்காத, ராஜாக்கள்! அந்த
 வெள்ளியென்ற ஆசிரியர் சம்ப சாஷ்திரி
 பத்துக்கீத்துக் கோட்டை பாம்பு
 மண்டபம். எட்டுக்கீத்துக் கோட்டை
 எழும்பு ஏறு மண்டபம். தாசில் வேலை
 கிவெக்டர் வேலை செய்து வருகிறான்

3,
அந்த ஆசாரி வீட்டில் புருஷமும் மனைவி
யும் சூழந்தையில்லாமல் தவமாய் தவமிரு
ந்து மாணிக்கம் போல் ஒரு சூழந்தை
பிறந்து செல்வமாக வளர்த்து வரும் போது.

அங்காள பரமேஷ்வரி பார்த்து "அட்டா!
இவரை பிடிச் சாத்தான் நம்மளுக்கு கோயக்
கட்டு வாங்க. அப்படியானால் திருத்த ஆசாரி
யை எப்படி பிடிப்பது?" என்று நினைத்து, தனக்
கு துணை மன்னனும் ஆசாரியை கூப்பிட்டான்.

ஆசாரி வந்து "என்னம்மா, தாயே!" என்று
கேட்டான்.

அங்காள பரமேஷ்வரி யாகப்பட்டு வள்
ஆசாரியை நோக்கி "அப்பா, ஆசாரி! அந்த
பிரம் கமாலத்தை எடுத்து, அதில் ஒரு
காட்டு கருமருந்தை போட்டுக்கிட்டு உட
னே சூலுத்தூர் பட்டணம் சென்று, தாசில்
வேலை கலெக்டர் வேலை செய்யும் விவள்ளி
யன் ஆசாரியிடம் அங்காள பரமேஷ்வரி
க்கு கோவில் மடப்பள்ளி கட்ட வேலை
ரிமென்று, கூட்டி வா! என்னுள்.

சிதங்க பூசா^{ரி} அம்மா, தாயே! வெள்ளையன்
 பூசாரியின் பெருமையை என்ன வென்று சொல்
 வேன்; சிவர் தாசில் வேலை, கலெக்டர் வேலை
 ரிசய்க்டர், சிவரைப்போய் கூப்பிட்டால்,
 கோவில் கட்ட வடுவாரா^{ம்மா}? என்னை.
 மறுபடியும் பூசா^{ரி} சொன்னான், "அம்மா,
 தாயே! சிவர் வீட்டில் ஏடுதலை வாசலில்
 ஏடுமந்திரி காவல் திடுமாரர்கள்; அங்கு
 நான் போனால், என்னை உள்ளே விடுவார்
 களா? ஆகையால், அங்கு நான் போக
 மாண்டேன்" என்னை.

சிதங்க அங்காள பரமேஷ்வரி அம்
 பா, பூசா^{ரி}! பூமாமே! நீ பயப்பட வேண்
 டாம். நீ போய் பூசா^{ரி} வீட்டின் முன்பினால்,
 சிங்கிடுக்கும் மந்திரிகள், உள்ளயார் என்று
 கேட்டால், நான் அங்கம்மா பூசா^{ரி} பென்று
 சொல் உள்ளே விடுவார்கள்" என்னை.

சிதைக்கேட்ட பூசா^{ரி} சரி. நல்லது என்று
 மறுபட்டு ஆலத்தூர் பட்டணம் சென்று
 வெள்ளையன் பூசா^{ரி} அரண்மனை முன்பின்
 னான்.

சிரண்மனை சூன் வாசலில் நின்று மந்திரிகள்
பூசாரியை நோக்கி "யாரப்பா நீ?" என்று சொன்னார்கள்.

அதற்கு பூசாரி "அப்பா, மந்திரிகளே!

நான் அங்காள மாமேஷ் வரியின் பூசாரி;

கிறத வெள்ளையன் பூசாரி அங்கமமா

கோவிலுக்கு சேர்ந்த வராவார். அவரை

நான் பார்க்க வேண்டாம்" என்று சொன்னார்.

அதைக் கேட்ட மந்திரிகள் நல்ல குண
மு கேட்டுக் கதவை திறந்து விட்டார்கள்.

உடனே பூசாரி சிரண்மனையின் உள்ளே

சென்று, வெள்ளையன் பூசாரியைக் கண்டு

நமஸ்காரம் செய்தான்.

பூசாரியை பார்க்க வெள்ளையன் பூசாரி

யார் பூசாரியை நோக்கி "அப்பா, பூசாரி!

நீ எந்த இனம்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு பூசாரி "அகோ, பாடும் சாமி! நான்

தாயனார் அங்காத்தா கோவில் பூசாரி"

என்று சொன்னார்.

அதற்கு வெள்ளையன் பூசாரி "அப்பா,

பூசாரி! அங்கு எதற்கு வந்தாய்?

என்று கேட்டார்.

சிதற்கு பூசுறியானவர் "சாமி! தாய்
 னார், மலையாளத்தில் திருக்கும் அங்காத்தா
 உங்கள் கோயல்கட்ட கட்டி வரச்ச்
 சொன்னாள்! என்னுள்."

சிதைக்கேட்ட வெள்ளையன் பூசுறியி
 "அட. பூசுறியி! சுகோட்டுத் தெய்வத்து
 க்கா, தொழில் செய்வ வரச்ச் சொன்னாய்?
 இந்த அங்காத்தானை கொல்லன் கொறட்ட
 டால் பல்லி பிடுங்குவேன், வாச்சியுளி
 யெடுத்து வகையாக சீவிடுவேன்! நான்
 தாசில் வேலை, கலைகட்டரில் திருப்பதை
 கொஞ்சங்கூட மதியாமல், பயில்லாமல்
 சுகோட்டுத் தெய்வத்திற்கு கோவில் கட்ட
 வும்படி சொன்னதா? ^{என்று,} வெள்ளையன் பூசுறியி
 யார் மந்திரிகளை கைப்பிட்டு சிதை, மந்திரி
 களை! இந்தப் பூசுறியை பிடித்துக் கட்டி
 தாவலில் போடுங்கள்," என்னார்.

சிதற்கு பூசுறியி "அய்யோ, சாமி! அங்கம்
 மா சொல்லிவிட்டதை, நான் வந்து சொன்ன
 னேன்; என்ன ஆனும் செய்வாதீர்கள்"
 என்னார் பூசுறியி.

சிதற்கு வெள்ளையனாசாரியானவர் "அடே, பூசாரி! அங்கம்மா சொன்னால் என்ரு, நீ கிங்கு வரலாமா?" என்று.

சிதற்கு, பூசாரி "அய்யா, சாமி! நான் வந்தது வந்து விட்டேன், என்னை அடக்க வேண்டாம், உதைக்க வேண்டாம்! அந்த ஒரு தரமும் என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று கும்மிட்டான்.

கிதைக்கேட்ட ஆசாரி மந்திரிகளை நோக்கி "அடே, மந்திரிகளை! அந்தப் பூசாரியை வீட்டை விட்டு வெளியே தள்ளி விட்டு, கதவை சாத்தி சூட்டுங்கள்" என்றதும், மந்திரிகள், பூசாரியை வெளியே ஓடுக்கிவிட்டார்கள்.

அரண்மனையை விட்டு வெளியே வந்த பூசாரி பயந்தது, கை கால் நடுங்கிவைக்க மாக்க தாயலார் வந்து, அங்காள பரமேஸ்வரியின் முன்பின்தான்.

பூசாரியைக் கண்ட அங்காள பரமேஸ்வரி "அய்யா, பூசாரி! ஆலத்தூர் பட்டணம் போய் ஆசாரியை -

கூப்பிடடாயா?" என்று கேட்டாள்.

அதற்கு பூசாரியானவன் அங்காள
பரமேஷ்வரியை நோக்கி "அம்மா, அங்கு
த்தாயே! நான் ஆலத்தூர் பட்டணம்
சென்று வெள்ளையன் பூசாரியானாக்-
கூப்பிட்டேன்; அவருக்கு கோபம் வந்து,
சுகோட்டுத் தெய்வத்திற்கு தொழில்
செய்ய வர மாண்டேன், என்று சொன்னார்!
தொல்லன் கொறெட்டுத்து மலைய பிடுங்
கச் சொன்னார்! வாச்சியுளி யெடுத்து
வனையாக வீசச் சொன்னார்!" என்று.

அதற்கு அங்காள பரமேஷ்வரி "அம்மா,
பூசாரி! நீ மலையயும் வெள்ளையன் பூசாரி
வீட்டுகெடுப்பாய் நான் ஆந்து மந்திரம்
தடுகிறேன் அதைக் கொண்டுவாய் வாசல்
படியில் ஒரு மந்திரத்தை வை! ஏது கதவும்
திறந்து கொள்ளும், பிறகு ஒரு மந்திரத்
தை மந்திரிகள் மேல் போடு. மந்திரிகள்
உறங்கிப் போய் ஓடின கண்ணை சூழிக் கா
மல் திருப்பார்தள். பிறகு, ஒரு மந்திரத்
தை மாடாக் குழியில் வைத்து விடு;
பிறகு, ஒரு மந்திரத்தை யாடக்காளியில்.

வைத்துவிட்டு என்ரு, பூசாரியிடம் மந்திரத்தை கொடுத்து அனுப்பி வைத்தாள்.

பூசாரி மந்திரத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஆலத்தூர் பட்டணம் சென்று, பூசாரி வீட்டின் வாசற்படியில் ஒரு மந்திரத்தை வைத்தான். உடனே ஏடுகளுக்கும் திறந்து கொண்டு, பிறகு ஒரு மந்திரத்தை மந்திரிகள் மேல் போட்டார். மந்திரிகள் மயக்கம் ஏற்பட்டு, சீமன கண்ணை மூடிக் காமல் கிட்டுத்தார்கள். உடனே பூசாரி வீட்டின் உள்ளே சென்று, மாடாக்குடியில் ஒரு மந்திரத்தை வைத்துவிட்டு, பொடக்காளியில் ஒரு மந்திரத்தை வைத்துவிட்டு, தாயலூர், மயலூர் புறப்பட்டார், பூசாரி.

சிம்போது, அங்காள பரமேஸ்வரி பார்த்து, வெள்ளையன் பூசாரியின் ஒரே ஆணை கேளுந்தகக்கு, வயிற்று வலி ஏற்படும் படி செய்து விட்டாள்.

ஆலத்தூர் பட்டணம் வெள்ளையன் பூசாரி குடிநீரைக்கு வயிற்று வலி வந்து, பொய்க்குடி யாமல் கத்தினான். பூசாரி வந்து குடிநீரை எடுத்து கொள்ள மேல்-

ஸவத்து அகுகைளய அடக்கிப் பார்த்தார்.
குடிநடைக்கு அதிக வயிற்று வளி ஏற்பட்டு
அதிகமாக அகுகானள்.

குடிநடை அதிகமாக அகுவகைக் கண்ட
சிசாரி தாதிமார்களை கூப்பிட்டு "அடி
தாதிமார்களை! மாடாக்குதியில் தீயம்
கிடுக்கிறது, அதை எடுத்து யாடுத்து
வையங்கள்! என்ருர். தாதிமார்கள் உட
னே சென்று மாடாக்குதியில் தீயத்தை
எடுக்கும் யோது, மாடாக்குதியில், தேள்
கிடுந்து அவளைக்கடித்து விட்டது.

தேள்க்கடி யாறுக்க முடியாமல் தாதி
யான வள் சிவ்யோ, சூறையோ வென்று
அகுகானள்.

கிடைக்கண்ட சிசாரி மற்றொரு தாதி
ளயக் கூப்பிட்டு யாடக்காளியில் யாய்
விறகு எடுத்து வடும்படி சென்னார்.
சிப்படி விறகுக்கெக்கம் யோன வளை விறகும்
பட்டணரயில் காட்டேறி நாகள் கிடுந்து
தாதியின் கண்ணம் பிடுங்கி விட்டது.

சிப்படியாக வெள்ளையன் சிசாரி
வீட்டில் அகுகான்கோலமாக கிடுந்துது.

சிப்போது சிசுரீயானவர் மிக்க விசனம்
கொண்டு " சிவ, மந்திரி! இந்த நாள்
சிங்கம்மா சிசுரீயென்று சொல்லி
யாரோ ஒருவன் வந்தான். அவன் தாய்
னார் சிங்கம்மாளுக்கு கோயில் கட்ட
வரச் சொன்னாளை? இந்த தாயனார்
சிங்கம்மா பண்ணப்பட்ட சிசுரீகோல
மாகத்தான் திருக்கு மென்று விசனம்
வைந்திருக்கும் போது.

தாயனார் சிங்காள பரமேஸ்வரி
நாணந்தும் போல் நரைத்த கிசவி, தும்ப-
பூம்போல் துவண்ட கிசவி, கோடங்கி
க்காரி வடிவெடுத்து, சிவத்தார் பட்ட
ணம் வந்து வெள்ளையன் சிசுரீ வீட்டு
வீதியிலே குறி சொல்லிக் கொண்டு
போகும் போது, வெள்ளையன் சிசுரீ
கண்டு குறுத்தியைக் கைப்பிடித்தார்.

சிசுரீ கைப்பிடுவதைக் கண்ட சிங்
காள பரமேஸ்வரி தல்லாடித் தடியுன்றி
வந்து சிசுரீயின் முன்பு " ஏய்யா,
என்னினை இதைத்தாய்? " என்று கிட்டாள்.

சிசுரீ " சிசுரீ " அம்மா, குறும்பெண்ணே!

எனக் கொடு சூரியார்த்துச் சொல்லம்மா?
 என் வீட்டில் திடீரென்று கஷ்ட மேற்பட்டது
 என்ன? சித்யார் செய்த கோலமோ?
 வெர் செய்த கோலமோ? நன்றாகப்
 பார்த்துச் சொல்? "என்றார்.

சிதற்கு அங்காள பரமேஸ்வரி" அப்பா,
 வெள்ளையன் அசுரி! நீ அதிகாரக்
 காரணம் உன் வீட்டுக்கு வந்த அவதி
 களை சொல்கிறேன் கேள். வடக்கு வட
 தேசம் அங்காளம்மன் கோவில் சூசுரி
 உன் வீட்டுக்கு வந்தது உண்டும,
 உன்னை கோவில் தட்டி வைப்பிட்டது
 ண்டும்! சிதற்கு நீ சூகாட்டுத் துய்
 வத்திற்கு தொழில் செய்ய வரமாண்டீன்
 என்று சொன்னதுண்டும. கொல்லன் கொண்டு
 டால் பல்லம் பிடுங்கச் சொன்னதுண்டும.
 வாச்சியுளி பெருத்து வகையாகச் சேவச்
 சொன்னதுண்டும! இப்படி பெல்லாம் நீ
 அங்காள பரமேஸ்வரியை சொன்ன
 நால், அவள் செய்த அழகான கோலம்
 ப்பா, திது" என்றார்.

சிதற்கு ஆசாரி" அம்மா, தாயே! உன்
 ஐயமாய் மகிமையிடுந்தால், என் குழந்
 தைக்கு வயிற்று வலி நல்லாக வேண்டும்!
 தேள்க்கடித்த பெண்ணுக்கு நல்லாக
 வேண்டும்! பாம்பு கடித்த வளுக்கு நல்லா
 க வேண்டும்! என் வீட்டில் உள்ளவர்
 கள் எப்போதும் போல் சேமமாக இருந்
 தால். அங்கம்மா மகிமையால் சுகமாகி
 விட்டால். உனக்கு பேருக்கூடியாகிடுமும்"
 என்றார் ஆசாரி.

சிதற்கு குறத்தியான அங்காள பாடமஷ்
 வரி" அம்மா, ஆசாரி! என் மகிமையப்
 பார்!" என்று சுகாட்குக் கடும்குந்தள்ளி
 ஆசாரியின் குழந்தை மேல் வீசினாள்.
 குழந்தைக்கு உடனே வயிற்று வலி
 நின்று விட்டது. தேள்க்கடித்த வளுக்
 கும் நல்லா ஆகிவிட்டது, பாம்பு கடித்
 த வளுக்கும் நல்லாகிவிட்டது. ஆசாரி
 யின் வீட்டில் எப்போதும் போல் சுகமாக
 இருந்தார்கள்.

அப்போது அவள் கையன் ஆசாரி.

இந்த சூடுகாட்டுத் தெய்வம் நம்மகிட்ட வந்து
 சொந்தம் கொண்டாடுகிறது; திணை, மலையாள
 மந்திர காரண கூப்பிட்டு கட்டித்தள்ள வேண்
 டு மென்று மந்திரிகளை கூப்பிட்டு "அடே,
 மந்திரிகளே! மலையாள மந்திர காரணக்
 கூப்பிட்டு, அந்த சூடுகாட்டுத் தெய்வத்
 தை கட்டித்தள்ளுங்கள்!" என்று.

திணைக் கேட்ட அங்காள பரமேஸ்வரி
 ஏது இந்த வெள்ளையன் ஆசாரிக்கு
 இன்னும் கர்வம் அடங்க வில்லை யென்று
 கோப முண்டாகி அகோர வீரபத்திரனைக்
 கூப்பிட்டு, மலையாள மந்திர காரண ஆகா
 யத்தில் அந்தரமாய் நிறுத்திவிடு! என்று
 சொன்னாள். அகோர வீரபத்திரரும்
 பரமேஸ்வரி சொன்னபடி செய்தார்.

வெள்ளையன் ஆசாரி திணை யெல்லாம்
 பார்த்து பயந்தே, இந்தத் தெய்வத்
 தை நாம் கட்டுப்படுத்த சூடியாகு
 என்று வீட்டுச் ஜனங்களை யெல்லாம்
 கூட்டிக் கொண்டு தாயலூர், மல
 யலூர் சென்று, அங்காள பரமேஸ்வரி.

வறிக்கு, அஸ்கிரி, கெர்பகிரி, மகாமண்
டபம் எல்லாம் கடடி கோபுர வேலை குடித்
து. இன்றுவிதம் பொங்கல் வைத்து, பூஜை
கள் செய்து, ஈ.ஷ்வரியை வணங்கி நின்று
கள்.

அப்போது அங்காள பரமேஸ்வரி, ஆசாரி
யை நோக்கி "அய்யா, ஆசாரி! உங்களுக்கு
ஆண் குழந்தை பிறந்தால், அங்க குத்து! என்று
பெயர் வைக்க வேண்டும். பெண் குழந்தை பிறந்
தால் அங்கம்மாள்! என்று, பெயர் வைக்க வேண்
டும்! சூதல் குடி என் கோவலில் வந்து எடுக்
க வேண்டும்! பிள்ளைப் பொங்கல் வைக்க வேண்
டும்! நீயும், உன் குலத்தாரும் நீதே காலத்
திற்கு என்னை மறக்காமல் எனக்கு பிள்ளைக் குடி
யாக வேண்டும்! சாமியில்ல, சூதமில்ல பென்று
நினைக்க வேண்டாம்! அங்கம்மா! என்று
கூப்பிட்டால் ஆயத்துக்கு வருவேன்! ஆயா!
என்று கூப்பிட்டால், அச்சினமே வருவேன்!
என் கோவல் வளர்ந்தது போல், உன் குடி
கள் வளரட்டும்!" என்று வாந்தீஜனாள், ஈ.ஷ்வரி.

பெள்ளையன் ஆசாரி மனம் குளிர்ந்து
வணங்கி, விடை பெற்று, ஆலத்தூர் பட்
டணம் சென்று சுகமாக, கிருந்தூர்கள்.

தல் மேல் வுறியது. அறகு ஐந்துநிமிஷத்தில் கீழே
 திறங்கி எப்போதும் போல் மாட்டுகளுடன் சென்று விட்
 டது. திதை யெல்லாம் யாருக்குக் கொண்புருந்த
 தலண்டர்; சூய்ச் சென்று கல்லின் மேல் வுறியமார்த்தார்,
 அந்நூல், கல்லின் மேல் சென்று மில்லை. திதையமார்த்த
 தலண்டர்; திதில் ஏதோ ரகசியம் திருக்கிறது என்று
 நினைத்து வீட்டுக்கு வந்து- 'அடே, பாரிவில்லை சேவகா!
 சீக்கிரம் தங்கவளநாடு சென்று, ஆயிரம் வீட்டுக்
 கொத்தூர்களையும்; அவ்வாறு சாமாணங்களை எடுத்துக்
 கொண்டு உடனே வரச்சொல்' என்றார்.

உடனே சேவகர் தங்கவளநாடு புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு,

"பாரிவில்லை என்னுத்தா சேவகமும்
 விவள்ளி வெடி என்சாமி ஆளுகலும்
 தங்க வள என்னுத்தா நாடுகுதடி
 வானாடு என்சாமி சேவகமும்."

சேவகர் தங்கவளநாடு சென்று, யானாடுக யிள்ளையார்
 கோவிலில் நின்று 'யாரய்யா, கொத்தூர்கள்?' என்றார்கள்.

'ஏனாங்க, சாமி?' என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தார்கள்,
 கொத்தூர்கள்.

சேவகர். 'அய்யா, கொத்தூர்களை! யொன்னிவளநாடு எஜமானர்
 உங்கள் ஆயிரம் வீட்டுக் காபர் கொத்தூர்களையும், உடனே
 கூட்டி வரச்சொன்னார்கள்; என்றதும், ஆயிரம் வீட்
 டு கொத்தூர்களும் புறப்பட்ட யொன்னிவளநாடு வந்து,
 எஜமானரைக் கண்டு-

பாட்டு, "அட்டம் பணியுளுடு கொத்தூர்கள்

ஆளடிமை செய்யுளுடு
 பாடம் பணியுளுடு நாஜனுக்கு
 பணி விடைகள் செய்யுளுடு"

கோ
கவுண்டர்.

1
அப்பா, கொத்தர்களை! சரணமென்று பேர்களுக்கு,
வரணமொடுநாளுமில்லை! கொத்தர்களை! நம்ம
உருக்கு மேற்கு, ஆளுக்கல் காட்டில் ஆடுவேலியிடுக்கி
றது வாடுங்கள் போகலாம்; 1
என்று, கொத்தர்களைக்
கூட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டார்.

பாட்டு,

ராஜனம் முன்னடக்க முன்னடக்க
கொத்தரும் என்சாமி பின்துடர்த்தார்
ஆளுக்கல் என்சாமி மேடுதேடி
கூட்டி வாடூர் என்சாமி கொத்தர்களை

கொளத்தாக் கவுண்டர். கொத்தர்களை ஆளுக்கல் மேட்
புறகு கூட்டிச் சென்று, அடுக்குக்கல்லை கொத்தர்களிடம்
காட்டி 'அத்தக்கல்லை ஆவ்வொடு தல்வகளாக ஆய்வு
வைத்து, உடையுங்கள்!' என்றார்.

கொத்தர்கள் உடனே ஆய்வுவைத்து ஆவ்வொடு
தல்லாக ஆறுகல்லை உடைத்தார்கள்; ஆறுகல்லிலும்
ஆன்றுமில்லை. பிறகு, ஏதாவது கல்லையும், உடையுங்கள்!
என்றார் கவுண்டர். உடனே கொத்தர்கள் ஏதாவது
கல்லையும் உடைத்தார்கள். ஏதாவது கல்லை உடைத்த
வுடன், குதந்தையின் சீத்தம் கேட்டது, கவுண்டர்
கல்லின் அருகில் ஆடிப்பார்த்தார், அங்கு, சூரியனம்
போல் நல்ல அதுகுடன் பிரகாசித்தது, ஆடு ஆண்
குதந்தை!

"பாட்டு"

சூரியனம் போல் துலங்குது குதந்தையங்கே
அத்தூரணம் போல் விளங்குது குதந்தையங்கே

சந்திரனைப் போல் சூலங்குது சூதந்தையங்கே

சூதந்தையைக் கண்ட கவுண்டர் சூடப்பாய், வாரித்கையி-
லெடுத்து, மணி முகத்தை மிட்டார். கூட்டிக் கையிலெடுத்து,
கொள்ளி முத்தம் தந்து 'அடடா! சூவ பெருமான்
கிருமையால், இந்தக் சூதந்தை நம்மளுக்கு கிடை-
த்தது! என்று சந்தோசப்பட்டே, கொத்தர்களைக்
கூட்டிக் கொண்டு, அரண்மனை போய்சேர்ந்தார்கள்.

அப்போது அரியனூச்சிக் கவுண்டர் சூரணைக்
பட்டக சாலையில் படுத்துருந்தார்கள். அப்போது வெளிக்
கதவு தாளப்பாட்டித்தால், கோளத்தாக்கவுண்டர் வெளியில்
நின்று கொண்டு 'யெண்ணை! கூதவைத்திற! என்ருர்.

அரியனூச்சிக் கவுண்டர் சூரணை சூடவந்து, கூதவைத்
திறந்து கவுண்டர் கையிலிருக்கும் சூதந்தையைக் கண்டு -
'நாநா! இந்தக் சூதந்தையேது? எந்தராஜாவடைய
சூதந்தையை தூக்கி வந்தீர்கள்?' என்று அகதனள்.

கவுண்டர். 'யெண்ணை! அப்படி யொன்றும் நினைக்காதே; திரோ!
இந்தக் கொத்தர்களை கேட்டுப்பார்! சூவ பெருமான் நம்ம
ளுக்கு இந்தக் சூதந்தையை அருள் செய்தார்!'

கவுண்டர். 'ஏய்யா, கொத்தர்களே! திது உண்மையா?'

கொத்தர். 'சாமி! இந்தக் சூதந்தை யாருடையதும் அல்ல;
எஜமானரை சண்டைப்பிடிக்காதீர்கள்! சூனூக்கல்
மேட்டில், ஆறு கல்லுக்கு அடியில், ஏதாவது கல்
லிலிருந்து எடுத்தோம்.'

அ. கவுண்டர். 'ஆகா! அதிலாண்ட கோடி, பிரமாண்ட நாயகா!
சுங்கிச்சக்கரா, வைத்து வரசுகா!'

பால மலேச் ஜோசியா, பரமகுரு தன்னுசி!

ஏழைப்பரதேசி, எம் பெருமாள் மாயவருன!

சாமி, பரந்தாமா! எனக்கு கல்யாணமாகி 45 வருஷத்திற்கு
பிறகு, இந்தக் குழந்தையை கொடுத்தீர்களா? என்னுடைய
மார் வரண்டு போய் விட்டது, நான் பெயடி பாஸ்க் கொடு
ப்பேன்? என்று, மாயவரை நினைத்து அடித்தாள்.

பாட்டு,

மாயன் பெருமானை அங்கு மனதில் நினைத்ததுதான்

ஆயன் பெருமானை அங்கு அருங்கினியா நினைத்ததுதான்

பரந்தாமா! தாங்கள் சீக்கிரம் பொன்னிவளநாடு
வந்து சேரவேண்டும், காஞ்சிநாதா!

கிழையறிந்த மாயவர். 'அரியனூச்சி நம்மளை வரவழைக்
கிறீள்' என்று, கருட வாகனமேறி பொன்னிவளநாடு
வந்து கோளத்தூக்க கவுண்டர் அரண்மனையில் அமர்ந்
தார் பெருங் கொலுவாய். மாயவரைக் கண்ட அரி
யனூச்சி-

பாட்டு,

அட்டம் பணியுருளை ஆயருக்கு

பிள்ளைமை செய்யுருளை

பாதம் பணியுருளை மாயருக்கு

பணிவிடைகள் செய்யுருளை

மாயவர். / அம்மா! சரணமென்ற பேர்களுக்கு வரணமொடு
நாளுமில்லை! அம்மா, அரியனூச்சி! யாது விஷயமாக
என்னை அழைத்தாய்?
அரியனூச்சி, சிவாமி! எனக்கு 45 வருஷமாக குழந்தை
யில்லாமல் இருந்து, திப்போது எனக்கு

குழந்தைப் பாக்யம் கொடுத்தீர்களே? என்
தளஞ்சு மார் வரண்டு விட்டது? அந்தக் குழந்தை
க் குநான் அப்படி பாக் கொடுத்து வளர்ப்பேன்
சுவாமி?'

மாயவர்: 'அம்மா, அரியனூச்சி! அதற்கு நான் அளவு செய்
கிறேன்! நீயோய்; கங்கை யில் நீராடி வா!' என்றுதான்
அரியனூச்சி கங்கை சென்று நீராடி வந்தாள்.

அரிய
னூச்சி. 'சுவாமி! நீராடி வந்து விட்டேன்!'

மாயவர்: 'சரியம்மா! அப்படியே நில்!' என்று மாயவர் அடுத்த
அடக்கிற்கும், அரியனூச்சி அடுத்த அடக்கிற்கும்
கிடையில் ஏகதினைக்கட்டி, ஏகதினைக்கு அப்
பாக் பட்டக்கதினைக்கட்டி, மாயவர் விசுவதியை
வீசினார். உடனே அரியனூச்சியின் மார்சுரந்து,
அதிலிருந்து பாக் குழந்தையின் வாயில் டோய்
விழுந்தது.

பிறகு, மாயவர் அரியனூச்சியை நோக்கி 'அம்மா,
அரியனூச்சி! கங்கைக்குச் சென்று, ஒரு சொம்பு
நீர் கொண்டு வந்து, யானைமுக பிள்ளையார் கோவில்
சென்று, தண்ணீரை பிள்ளையார் முன் வைத்து நமஸ்
காரம் செய்து, அந்த தண்ணீரை எடுத்து வந்து
மார்த்துவி, பாக் குடு! குழந்தை நன்கு பால்சூய்
பிடும்; பிறகு, தீன்று மருகம் கழித்து, செல்லாத்தா
கோவிலில் குழந்தைக்கு, பெயர் சூட்டலாம்!' என்று
சொல்லிவிட்டு பரந்தாமன் விடை பெற்று
பாக் கடல் சென்றார்.

பாட்டு,

அத்தப்பிறகாரம் நடக்குதுபார் அதிகாரம்
 நாளொருநாள் பொருதொருநாள்
 இனி நடக்குதுபார் நல்பருவம்
 அப்படியே நல்ல வுதன்று இனி
 அன்முடனே நடக்குதுபார்

அப்படி நடந்து வரும் நாளில். குழந்தைக்கு சீன்று
 மாதம் சரியாக முடிந்தது.

அரியனூச்சி சேவகரை கூப்பிட்டு 'வெள்ளிக்கிழமை
 விடிந்தது நாளிகை. தங்கள் கிழமை சிவன் பிறந்த
 நாளுமங்கை. அந்தூரன் தேவி அறையவன் போய்
 மறைந்து, அந்தூரன் தேவி சூரியன் கிழம்பு முன்னர்.
 கிராமத்துக்காரர் எல்லேரையம், சாமிக்கு பால்க்கொண்
 டு, செல்லத்தா கோவிலுக்கு வந்து சேரும்படி சொல்லி
 விட்டு வா! என்று கட்டினாவிட்டாள்.

குறிப்பிட்ட நாள் வெள்ளிக்கிழமை வந்ததும்,
 கோளத்தாக் கவுண்டரும், அரியனூச்சிக் கவுண்டாச்சி
 யும் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு செல்லத்தா
 கோவிலுப்போய் சேர்ந்து, கவுண்டர் காசிக்கரை சென்சு
 குளித்து வந்து, அத்தாளுக்கு அழுதுவைத்து
 அருதுறை, குழுதுறை, 58 விங்க யுறையம் முடிந்
 தார். அந்தூரன், கிராமத்து கவுண்டர்கள் எல்லாரும்
 செல்லத்தா கோவிலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.
 அரியனூச்சி, மாயவரை வந்து சேரும்படி நிரூபித்தாள்.

உடனடி மாயவரும் புறப்பட்ட செல்லாத்தா
கோவில் வந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். மாயவரைக்
கண்டதும், செல்லாத்தாள் ஓடிவந்து நமஸ்காரம் செய்
தாள். மற்றம் அங்குள்ள அனைவரும் மாயவரை நமஸ்காரம்
செய்தார்கள்.

மாயவர்: 'மக்களே! சரணமென்ற யோர்களுக்கு, வரணமொரு
நாளுமில்லை! என்று அனைவரையும் ஆசீர் வழங்கும்
செய்து; பிறகு செல்லாத்தாரை நோக்கி, செல்லாத்
தா! நீ கிழக்கு சுகமாக உட்கார்ந்து, அரியனூச்சி
யில் சூழ்நடைதயை வாங்கி மடியில் வைத்து -

குன்று உருட்டி குன்றுடையாக் கவுண்டா!

குன்று உருட்டி குன்றுடையாக் கவுண்டா!

குன்று உருட்டி குன்றுடையாக் கவுண்டா! என்று

குன்றுமுறை சொல்' என்ருர். மாயவர் சொல்லியபடி
செல்லாத்தா சூழ்நடைதயை மடியில் வைத்து, மேற் சொன்ன
படி சூழ்நடைதயை மெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டாள். சூழ்
நடைதயை மெயர்சூட்டி முடிந்தவுடன் அங்குள்ள அனைவ
ருக்கும், சர்க்கரை! தாமதுலம் கொடுத்துதார்கள். கிராம
த்துக்காரர் எல்லோரும் தாமதுலம் வாங்கிக் கொண்டு
விடை பெற்று அவர்கள் ஊர் போய் சேர்ந்தார்கள்.

பிறகு, மாயவர் அரியனூச்சியை நோக்கி 'அம்மா,
அரியனூச்சி! சூழ்நடைதயை அரண்மனைக்கு எடுக்கச்
சென்று சுகமாக கிடுங்கள்! என்று சொல்லி விட்டு மாயவர்
புறப்பட்ட பால்கடல் போய் சேர்ந்தார்.

பாட்டு,

" செங்கோஷ அதிகாரம் இனியதூகாரம்
செவத்தூய்ப்பட்டம் நாட்டிலே ஆளுகிறார்
கிணியூகிறார்

தங்கவிரல் அதிகாரம் இனி அடிகாரம்
தனிச்சூய்ப்பட்டம் நாட்டிலே ஆளுகிறார்
கிணியூகிறார்.

காலம் பணியேயும் அங்கு பணியேயும்
கடிக சம்பா நாட்டிலே நெல்விளையும்
அங்கு நெல்விளையும்

தேயெனியேயும் அங்கு பணியேயும்

மிளகு சம்பா நாட்டிலே நெல்விளையும்
அங்கு நெல்விளையும்

கட்டுக்களங்காரும் கறுதுளிர்க்க நெல்க்காரும்"

இந்தப்பிறகாரம் கோளத்தாக்கவுண்டர் அதிகாரம்
செய்து வரும் நாளில். குழந்தை இன்றுடையாசாமிக்
கு வயது சரியாக முடிந்தது.

(கிப்படியிருக்கும் போது, வகயவசையினில்.)

நா.நவரண்: / அடே, சித்திர புத்திரா! ஆலோக கணக்கு வீட்டை
எடுத்து வந்து, கோளத்தாக்கவுண்டருக்கும், அரிய
ஹச்சிக் கவுண்டர் சிக்கும் காலம் முடிவாகி விட்டதா?
கிணியும் கிணியா? பார்த்துச் சொல்?

சி. புத்திரன்: / சுவாமி! அவர்களுக்கு ஆயுள் முடிவாகி விட்டது!
கிணியும் கிணியை நாளிகை நேரம் நான் அருக்கிறேன்!
அந்த நேரத்திற்குள், அவர்கள் உயிர் அங்கு வந்து
கேள் வேண்டுமே, சுவாமி!

எமதுதர்கள்

'அம்மா! நாங்கள், எமதுதர்கள்! உங்களுக்கு
காலம் குடிவாதிவிட்ட தென்று, தெய்வசுபையிலி
நிந்து நா.ஷ்வரன் எங்கிலையும், எமதுதர்மநாஜனையும்
சினுய்யியுள்ளார்; எமதுதர் பிள்ளையார் கோவிலித் திருக்
கிருர். உங்கள் கிரண்டு பேரையும் உட்கன கூட்டி வரச்ச்
சொன்னார், என்மதும்.

அரிய
ஊக்கி.

பாட்டு.

'சீவாமி!

//

எங்களுக்கு காலம் நல்ல குடிவாச்சு சா

அங்கு குடிவாச்சு சா

சாமி எங்களுக்கு கர்த்தருட ஜென வந்து

அங்கு ஜென வந்து

எட்டெடுத்தும் பொய்யாச்சு சா

சாமி பொய்யாச்சு சா

எங்களுக்கு ஏமனுட ஜென வந்து

சாமி ஜென வந்து

புத்தெடுத்தும் பொய்யாச்சு சா

நாஜா பொய்யாச்சு சா

பரமனுட ஜென வந்து

சாமி ஜென வந்து"

சாமி எங்களுக்கு புத்தெடுத்தும் குடிநீர்த யில்லாமலிடுத்து,
எம் பெருமாள் திருமையால்! ஒருகுடிநீர்த கிடைத்தது;
குடிநீர்தக்கு திப்போது ஜிந்து வடுஷமா திறது. அதகயால்,
நாங்கள் தின்தும் ஜிந்து வடுஷம் உயிருட னிருக்க, உத்
தஸு கொடுங்கள்; குடிநீர்தக்கு புத்து வடுஷமானவுடன்
வந்து விடுகிறோம்! என்று அதுதாள்.

துதர்கள்

'அம்மா! எங்களிடம் அ தெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம்;

நாங்கள், எமதர்மர் உத்தரவுப் பிறகாரம் நடக்க வேண்டும்! சீக்கிரம் புறப்படுங்கள்; அவரிடம் வந்து உங்கள் குறையைச் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்; ஏற்றதும் அரியனூச்சிக்கவுண்டிச்சி உடனே வேண்டுகப்பட்டகசாஸ்க் குச் சென்று, கவுண்டரை எழுப்பி-

அரியனூச்சி:

// சாமி! நம்மளுக்கு காலம் முடிவாச்சு
கர்த்தருட ஜேவ வந்தாச்சு
எட்டெடுத்தும் பொய்யாச்சு
நம்மளுக்கு ந.சருட ஜேவ வந்தாச்சு
பத்தெடுத்தும் பொய்யாச்சு
நம்மளுக்கு பரமஜுட ஜேவ வந்தாச்சு //

நாதா! எமதர்மர் வந்து பிள்ளையார் கோவிலில் திருக்கிறாராம், தூதர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் நம்மிள கூட்டியப் போக எடுங்கள், நாதா! போகலாம், என்ருள்.

கோவிலுண்டி:

'யெண்ணே! நம்மளுக்கு காலம் முடிவாகி விட்டதா? சரி! புறப்படு போகலாம்! என்று புறப்பட்டு எமதர்ம ராஜரிடம் போய் சேர்ந்தார்கள்.

கிருவரும் எமதர்ம ராஜனைக் கண்டு-

பாட்டு,

// அட்டம் பணியுருகு எமனுக்கு
ஆளமுமை செய்யுருகு
பாதம் பணியுருகு ஏமனுக்கு
பணிவிடைகள் செய்யுருகு
சுற்றி வலம் வந்து சூரியனை வெண்டனிட்டார்
பக்கம் வலம் வந்து அங்கு
பகவான வெண்டனிட்டார். //

எமதர்மர்:

'அம்மா! நீங்களா அரியணைச்சிக் கவுண்டிச்சி? உங்கள் பக்கத்துல் நிற்பவர் உன் கணவரா?'

அரியணைச்சி:

'சாமி! ஆமாம் நாங்கள் தான்.'

எமதர்மர்:

'அம்மா! உங்கள் திருவருக்கும், காலம் முடிவாகிவிட்டது. அதனால், தினனும் தீன்று நாளிகை துருத்துல், உங்கள் உயிரை தெய்வசபை கொண்டு வருப்படி ரா.ஷ்வரன் சொன்னார். ஆகையால், நீங்கள் யாரிடம் சொல்ல வேண்டுமோ சொல்லிவிட்டு, உடனே புறப்படுங்கள்.'

அரியணைச்சி:

'சாமி! எங்களுக்கு காலம் முடிவாச்சோ? கர்த்தனுடைய வந்தாச்சு. சாமி! 45 வருஷம் எங்களுக்கு குழந்தையில்லாமல், இப்போது மாயுட கிருமையால் குழந்தை கிடைத்தது; குழந்தைக்கு தினனும் ஐந்து வயது கூட சரியாக முடியவில்லையே -

பாட்டு,

சாமி ஐந்தெழுத்தும் மொய்யாச்சோ
சாமி மொய்யாச்சோ

தினி ஐந்து நல்ல வயது மிங்கோ
சாமி வயது மிங்கோ

என் ஆளன் சிறு குழந்தை
சாமி சிறு குழந்தை

பல்லு ஐந்து தினையாக மாலன் சிறு குழந்தை!

ஐந்து வயது நல்ல ஆகிறது குழந்தைக்கு!

சாமி! குழந்தைக்கு ஐந்து வயது ஆகியும், ஆகாமலும்

விட்டு, விட்டு; திய்யோது நாங்கள் தெய்வசபைக்கு

வந்து விட்டால், குழந்தையை, யார்? காய்மாற்று வார்கள்;

ஆகையால், நாங்கள் தினனும் ஐந்து வருஷம்.

எங்களுக்கு உயிர் பிச்சை கொடுத்தால், சூழ்நிலைக்கு
பத்து வயதானவுடன்; அவனுக்கு துடிமணம் செய்துவிட்டு
நாங்கள் வந்தால் எங்களுக்கு மேலுலகில் புண்ணியம்
கிடைக்கும்; இல்லவேல், நாங்கள் சூழ்நிலையை வளர்த்து
தூயம் புண்ணியமில்லாமல் போய் விடுமே சாமி!

எமது
மர்:

அம்மா, தாயே! அந்தக் குறைவுல்லாம், என்னிடம்
சொல்ல வேண்டாம்; தெய்வசபை வந்து நஷ்வரணிடம்
கூட்டுக் கொள்; நாங்கள் அவர் உத்தரவுப்பிறகா
ரம் நடக்கவேண்டும்; ஆகையால், இன்னும் யாரிடம் சொல்
லவேண்டுமோ சொல்லி விட்டு, உடனே புறப்படுங்கள்!
இன்னும் கொஞ்ச நேரம்தான் திருக்கிறது, என்ருதும்.

அரிய
ஊச்சி:

அடே, பாரிவில்ல சேவகா! உடனே சோழ தேசம் சென்று,
சீன்று அரசர்கனாயும், கிராமத்துக் கவுண்டர்கனாயும், சீக்கிரம்
பொன்னிவள நாட்டுக்கு கூட்டி வா! எதற்கென்று? அவர்
கைக் கேட்டால்! கோளத்தாக்க கவுண்டருக்கும், அரிய ஊச்சிக்
கவுண்டரிச்சிக்கும் காலம் குடிவாகி தெய்வசபையிலிருந்து
எமது தூதர்கள் வந்து திருக்கிறார்கள்! என்று சொல்லி சீக்
கிரம் கூட்டிக் கொண்டு, வா! என்ருள்.

சேவகர் உடனே புறப்பட்டு, சோழ தேசம் சென்று
சீன்று அரசர்களிடமும், குடியடைகனிடமும் சொன்
னார்கள். உடனே சீன்று அரசர்களுக்கும், குடியடைகரும்
புறப்பட்டு பொன்னிவள நாடு வந்து எமது தூதரைக்
கண்டு -

பாட்டு" // அட்டம் பணியுருகு எமனுக்கு
ஆளமுமை செய்யுருகு
பாதும் பணியுருகு ராஜகுக்கு
பணிவிடைகள் செய்யுருகு

சிற்றிவலகும் வந்தார்
 அங்கு சூரியனைக் கை முகைந்தார்
 பக்கம் வலகும் வந்தார்
 அங்கு பகவானைக் கை முகைந்தார்"

எமதர்மர்: / அரசர்களை! சரணமென்று யோர்களுக்கும், வரணமொடு
 நாளுமில்லை!

அப்போது அரியணைக்கி ழீன்று அரசர்களையும் பார்த்து
 குறையிட்டான்-

அரிய
 ணைக்கி:

பாட்டு

காலம் நல்ல குடிவாக்க சாமி குடிவாக்க
 எங்களுக்கும் கர்த்தகரு ஓல வந்தாக்க
 புத்தகத்தும் நாஜாவே பொய்யாக்க
 இங்கு பரமஜட ஓல வந்தாக்க
 எட்டெடுத்தும் நாஜாவே பொய்யாக்க
 சாமி ஏமஜட ஓல வந்தாக்க
 அங்கு வந்தாக்க

சாமி நாஜாவே! நாங்கள் இன்னும் ஐந்து வரும்
 எங்களுக்கும் உயர் பிச்சை வாங்கிக் கொடுத்தால்,
 குடிநடைக்கு புத்து வயதானவுடன் கல்யாணம் செய்து
 விட்டு, நாங்கள் தெய்வசூயை யோனூல், எங்களுக்கும்
 புண்ணிய குண்டு, நாஜாவே!

இன்று
 அரசர்: / அம்மா! கறியை துடைக்கலாம், காடுவறியை நீத்தலாம்,
 விதியை துடைக்க பிர்மனூலும் சுகாது.

அன்றைக்கும் கர்த்தனவன், அதித் தெருதம் யோவதி
 ல்கை. அம்மா, அரியணைக்கி! வரும் விதியை, நாம் தடுக்க
 முடியாது! என்று ழீன்று அரசர்களும், அரியணைக்கிக்
 கு சமரநாளை ரிசானினூர்கள்.

அரிய
ஊக்கி:பாட்டு,
சாமி!

எலனை என்சாமி பறக்க விட்டு நான்
ஏந்தினாயால் அரண்பதி போற ஊங்கோ
சாமி போற ஊங்கோ

பாலனை என்சாமி பறக்க விட்டு நான்
சிவன் பதி போற ஊங்கோ
சாமி போற ஊங்கோ

குடிநதையை என்சாமி பறக்க விட்டு சாமி
நான் கொம்பினாயால் அரண்பதி போற ஊங்கோ
சாமி போற ஊங்கோ

நான் மைந்தனை பறக்க விட்டு
சாமி பறக்க விட்டு

தினி மாபாவி தெய்வசபை போற ஊங்கோ
அங்கு போற ஊங்கோ

சாமி நான் குடிநதையை பறக்க விட்டு
கொம்பினாயால் போற ஊங்கோ

நான் மைந்தனை பறக்க விட்டு
தினி மாபாவி போற ஊங்கோ "

அரிய ஊக்கி இந்த மாதிரி குறையிட்டு சிற்றிச்
சிதண்டு வந்து அடிகளாள். பிறகு 'அரசே! தாங்கள்தான்
என் குடிநதையை காப்பாற்ற வேண்டும்; மற்றும் குடி படைகளே!
நீங்களும் என் குடிநதையை பாதுகாத்து, அவனுக்கு
வயது வந்தவுடன் துடிமணம் செய்து வைத்து; எங்க
ளுக்கு உள்ள பிறகாரம் நாட்டையும், அதைச்
சேர்ந்த குடிபடைகளையும் ஒப்படைக்குமாறு, தங்கள்
எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்! மேலும்,
என் குடிநதையை பெரிசு வன் ஆனவுடன், செல்லாதீர்-

எங்கு தீன்று கால பூஜையும் சரியாக நடத்தும்படி
 அவனுக்குச் சொல்லவும்' விந்து சொல்லி விட்டு,
 அரசர் சூதல் எல்லோரிடும் விடை பெற்று, தாவேணி
 வழியாக, தெய்வசபை சேர்ந்தார்கள்.

அப்போது சூதத்தை குன்னுடையாசாமி (குன்றுடையான்),
 தாயும் தகப்பனும் தெய்வசபை போவதை, மறையும் வரை
 பார்த்துக் கொண்டிருந்து, மறைந்தவுடன் திசுவென்று
 சூழிமேல் விழுந்து புறண்டுகார்.

பாட்டு,

"சாந்தனயம் மேனியெல்லாம் அங்கு மேனியெல்லாம்
 சூடுடைய சூழியிலே புறண்டுகார்
 அங்கு புறண்டுகார்

புதுசூனயம் என்சாமி மேனியெல்லாம்

அங்கு மேனியெல்லாம்

புதுதிய தரையிலே புறண்டுகார்

அங்கு புறண்டுகார்

குன்னுடையாசாமி:

பாட்டு

நாயை நல்லோ நாயை திசுந்தனுங்கோ

சாமி திசுந்தனுங்கோ

நான் தனிவழியே நின்னகூடுதன்

சாமி நின்னகூடுதன்

தகப்பன நானிசுந்து சாமி நானிசுந்து

துவவிடுக்க நாளாச் சே

சாமி நாளாச் சே"

வசனம்:

சாமி! நான் நாயை திசுந்தனுங்கோ, நான்
 தகப்பன நானிசுந்து துவிடுக்க, நாளாச் சே!

நான் என்ன தான் செய்வனிங் கோ,
 நாஜாவே! எப்படி தானிருப்பேன்.
 நான் தாயை யறி கொடுத்தேன், நான்
 தரணியில் இருப்பேன்.

பாட்டு

"சிண்ட நல்லோ என்சாமி நிதஷமில்லை
 சாமி நிதஷமில்லை

என்னை சித்தரிப்பார் இவ்விடத்தில்
 ஆடுவரில்லை சாமி ஆடுவரில்லை
 நிற்க நல்லோ சாமி நிதஷமில்லை
 சாமி நிதஷமில்லை

நிண்டு என்சாமி கொம்பமில்லை
 சாமி கொம்பமில்லை

கொழியை யறி கொடுத்த, சாமி யறி கொடுத்த
 குஞ்சு யோவே சினனாங் கோ
 சாமி சினனாங்கோ"

திப்படியாக இன்னுடைய சாமி, சிறுநிவடுவான்.
 சிதண்டு வடுவான், யறந்து வடுவான். திப்படி கதளி
 லாகும் யோது, அருசர்கள் யோடிய்யோய் இன்னுடை
 யாசாமியை கையில் கொடுத்து அப்பா, இன்னுடை
 யாசாமி! உன் தாயும் தகப்பனும் காலம் முடிவாகி
 லுதுவ சையை செய்ந்து விட்டார்கள். அப்பா! நாங்கள்
 எல்லாம் மனிதர்களல்லவா? நாங்கள் உன்னை காப்பாற்றுகிறோம்!
 சிடுகாளை வயன்று, வாரிக் கையில் கொடுத்து, மணி குத்துதை
 குத்து மிட்டி; கூட்டிக் கையில் கொடுத்து கொள்ளுகுத்தும்
 குத்து;

குடிநீரைக் கொடுக்க தேயுதல் சொல்லி, அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். திப்பயி எட்டுநாளாக குடிநீரைக் கொடுக்க சொல்லிக் கொண்டு, அரசரும், குடியைக்கும், பொன்னிவளநாட்டு அரண்மனையிலிருந்து திரும்பினார்கள்.

திப்பயிவர்கள் பொன்னிவளநாட்டில் திரும்பும்

போது -

தங்க வளநாட்டில் ஆயிரம் பங்காளிகளும், கோளத்தாக்கக் கவுண்டர் அறிந்துபோன செய்தி கேட்டு, யானை முகம்மிள்ளையார் கோவிலில் கூடினார்கள். திப்பயி அவர்கள் ஆயிரம் பேரில் பழனிச்சாமிக்கவுண்டர் வீணவர், பெரிய வீட்டுக்கவுண்டரை கோக்கி 'ஏனாங்கண்ணா! நீங்களும் ஏராமல் நாளாக பிழைத்தேன் என்று சொல்லிடுமா? அரசர் எல்லோருக்கும் தீர்த்தவரான, பெரியப்பா கோளத்தாக்கக் கவுண்டரை, பொன்னிவளநாட்டில் நஞ்சை ஆடியில் கொண்டு போய் வைத்தார். நம்மிடம் கொண்டு வந்து திறந்த தங்கவளநாட்டில் பஞ்சை ஆடியில் வைத்தார்கள்; திப்பயி, நம் பெரியப்பா கோளத்தாக்கக் கவுண்டர், ஏராமல் நாளாக திரவியம் சம்பாதித்து, 40 வருஷம் காட்டிலிருந்து யார் குடிநீரைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வந்து வளர்த்தார்கள்; திப்பயி அவர்கள் காலம் ஆடிவாசி, தெய்வசுமை சென்றுவிட்டார்கள்; ஆகையால், நாம் திப்பயிக்கு பொன்னிவளநாடு சென்று அரசர்களைச் சொல்லி, நம்ம பங்குப்பிறகாரம் நாட்டையும், திரவியத்தையும், ஆயிரத்து ஒரு பங்காகப் பங்கிட்டு, நம் ஆயிரம் பேருக்கும்

ஆயிரம் பங்கும்; அந்தப் பையனுக்கு ஒரு
பங்கும், பிறித்து விடலாம், புறப்படுங்கள்!'
என்று எல்லோரும் சமஸ்து செய்து பொன்னிவள-
நாட்டுக்கு புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு,

"தங்கவள என்னுத்தா நாடுவிட்டு
பொன்னிவள என்சாமி நாடுவாரூர்
மண்மோட்டு என்னுத்தா பொன்விளையம்
மடு பொன்னிவளநாடு வாரூர்
யானகுக என்சாமி பிள்ளையாடு
ஐங்கரணூர் கோவிலுக்கு வாராசூர்"

பங்காளிக் கவுண்டர்கள் ஆயிரம் பேரும் பொன்னி-
வளநாடு வந்து; உச்சி உருவம், மத்தியான
வேளம் பிள்ளையார் கோவிலில், கூடியார்கள்.
அப்போது பெரிய வீட்டுக்காரர். 'ஏய்யா, பழச்சாமி!
நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து அரண்மனைக்கு
போகக்கூடாது. ஆகையால், இதலில், யாராவது
பத்துப்பேர் போய் அந்தப் பையனை மிரட்டுங்கள்;
மற்றவர்கள் எல்லோரும், அதன்பிறகு போகலாம்!
என்று சமஸ்து செய்து, பத்துப்பேர் புறப்பட்டு, கோளத்-
தரக் கவுண்டர் அரண்மனைக்கு சென்றார்கள்.
அப்போது அரண்மனையில் இத்ததை இன்னுடை-
யாசாமி விளையாடிக் கொண்டு இருந்தார். பங்காளி-
கள், பத்துப்பேரும், இத்ததையை -

பாட்டு,

எட்டி மயிர் பிடித்தான் சண்டாளன்
அவன் திட்டானே நாலடி கன்னத்திலே

பிடரி மயிர் பிடித்தான் சண்டாளன்
அவன் போட்டானே நாலடி கன்னத்திலே"

பங்காளிகள் பத்தியும் பேரும் சூழ்ந்ததை சூன்சூடையாசாமியை பிடித்து அடிக்கும் போது; சூன்சூடையாசாமி அடிபொறுக்க சூடியாமல் பதறினார். திணைக்கண்ட அரசர்கள் சூடியவருக்கு, சாமியை தைவெட்டுத்து, வாரிக்கையிலெடுத்து, மணிசூத்ததை சூத்தமிட்டு; பிறகு, பங்காளிகளை டூநாக்கி. 'சண்டாளா! சதிகாரா! சூகாரா! தெற்காக சூழ்ந்தையை அப்படி அடித்தாய்? சூன்சூடைய நாடு வேறு, எல்ல வேறு, தங்கவள நாட்டிலிருந்து திங்கு வந்திருச் செய்ய வந்தாயா?'

பங்காளிகள்!

அரசே! மன்னிக்க வேண்டும்! திரந்தக் சூழ்ந்தையை எங்கள் பெரியம்மா, பெரியம்மா, பெற்றோர்களா? கானலில் எவனோ விறகுக்கு வந்த திடத்தில் பெற்று விட்டு சூடியிட்டான்; என் பெரியம்மா அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து வளர்த்தார்; சூகையால், திரந்தம்மையை சூக்கு பெண்ணிவள நாட்டையும், திணைக்கேர்ந்த சூடியபடைகளையும், செல்வங்களையும் நாங்கள் விடமாண்டோம்! அப்படியே, விடுவதென்றாலும், சூயிர்த்து ஒரு பங்காய் பங்கி, திரந்தம்மையை சூக்கு ஒரு பங்கு தான் கொடுப்போம்! என்றதும்.

அரசர்.

அப்பா, பங்காளிக் கவுண்டர்களை! சூழ்நூதையை
 எடுத்து வந்து, ஐந்து வருஷமாக வளர்த்தார்
 கள் உங்கள் பெரியப்பாவும், பெரியம்மாவும்;
 அப்படியிருக்க நீங்கள், அப்போது அவர்கள்
 காலம் சென்றபின் வந்து பங்கு கேட்கிறீர்கள்;
 சமயத்தை எது பார்த்துக் கொண்டிருந்தீ
 ர்களா? ஏன், அவர்கள் உயிருடனிருக்கும்
 போது வந்து கேட்டிருக்கலாமல்லவா?
 ஆகையால் நீங்கள் அப்போது வந்து வந்தா
 ருவது சூறையல்ல!

பங்காளி
கள்.

அரசர்! இன்னும் கொஞ்சநாள் பொறுத்து
 வரலாமென்றிருந்தோம்; அதற்குள் அவர்கள்
 காலம் வந்து திறந்து விட்டார்கள்; என்ன
 செய்வது! அரசர்! தாங்கள் இந்த நாட்டைப்
 பற்றியோ, சூழ்நூதையைப் பற்றியோ எதுவும்
 பேசக் கூடாது; இதில் உங்களுக்கு
 எந்த வித பங்கீடுமும் திடையாது, பங்காளி
 கள் நாங்கள் இருக்கிறோம் சூழ்நூதையைக்
 காப்பாற்றிக் கொள்கிறோம்!

அரசர்.

அப்பா, பங்காளிகளை! நீங்கள் காப்பாற்றுவது
 என்னக்குத் தெரியும்; இந்தப் பண்டியின் ஏதோ!
 செய்வலா மென்று வஞ்சக புத்தியை மனதில்
 வைத்திருக்கிறீர்கள்; இந்தக் சூழ்நூதையை

நீங்கள் கைபடிப்போவது பற்றி எனக்கு
 ஆர்ச்சேயணியில்லை; ஆனால் ஒரு நிபந்தனை!
 இந்தக் குழந்தை உங்களிடத்திலிருந்து
 உயிர் பிழைத்து வந்தால், "காட்டுக்காரன் காட்
 டுக்கு வந்தான். வீட்டுக்காரன் வீட்டுக்கு
 வந்தான்" என்ற பழமொழியோல், அவனுக்கு
 சேர்ந்த இந்த பொண்ணிவள நாட்டை அவனுக்
 கே ஒப்படைக்க வேண்டும்! என்று சொல்லி
 விட்டு, அரசர்கள் சோழகுதகும் சென்றுவிட்
 டார்கள்; குடியடைகளும் சென்றுவிட்டார்கள்.
 எல்லாரும் போன பிறகு, பங்காளிகள் பங்கும்
 பிறகாரம் பூமியையும், தீரவியத்தையும் பங்கிட்டு
 தீரவியங்களை வல்லாம் யானை சூகம்பின் னையார் கோவி
 லில் ரிகாண்டு போய் வைத்தார்கள்.

பிறகு பங்காளிகளில் ஒருவர் விரிய வீட்டுக்கவுண்
 டரை குநாக்கி / ஏறுங்க, அண்ணா! அரசர்
 சொன்னதை பார்த்தீர்களா? குன்னுடைய யான்
 உயிர் பிழைத்து வந்தால், அவனுடைய குதச-
 த்தையும், குடியடைகளையும் அவனுக்கு
 விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்
 கிறார்; நானும் விடுவதாக சொல்லியிருக்கிறேன்.
 ஆகையால், குன்னுடைய யான் ஒரு காலத்தில்
 உயிர் பிழைத்து வந்தால், இந்த அரசன்மனை-

என் தாய் தந்தை கிடையது! என்று சொல்வான்; ஆகையால், நாம் திம்போதே இந்த அரண்மனையை அடித்து சமமாக நிரவி, மூன்று ஆயு போட்டு சிப்புகூதியாக்கி, ஆணைக்கங் கொட்டையை அள்ளி விதைத்து விடலாமென்று; செய்தி; அப்படியே செய்தார்கள்.

மறுபடியும் பங்காளிகளில் ஒருவர் பெரிய வீட்டுக் கவுண்டரை நோக்கி! ஏனாங்க, பெரிய வீட்டு அண்ணா! இந்தப் பையனுக்கு உங்கள் வீட்டில் சாய்பாடு போட்டு விடுங்கள்; அவன் பூமி, திரவியம், ஆகிய பங்கையம் நீங்களே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! என்று.

பெரிய வீட்டு கவுண்டர்:

அப்பா! உங்கள் நங்கை சமாச்சரம் உங்களுக்குத் தெரியுமா? உன் நங்கை இந்தப் பையனுக்கு சரியாக சூதம் போடுவாளா?

மற்றவர்:

ஏனாங்கண்ணா! இந்தப் பையனுக்கு, நாம் சும்மாவா சோறு போடுகிறோம், வேண்டிய திரவியமிடுக்கிறது! வைத்துக் கொண்டு போடக் கூடாது?

பெ. கவுண்டர்:

அப்பா! உங்களுடைய நங்கையின் விஷயம் தெரிந்தும், அப்படியே போகிறீர்களா? சரி நான் கூட்டிய போய் பத்து நாளைக்கு வைத்திருக்கிறேன்,

என் வீட்டில் சோறு சரியாகப் போடா விட்டால்
 மையின லிங்கனிடம் கூட்டிவந்துவிட்டு
 விடுவேன்; சரி மறப்படுங்கள்! யோகலா-
 மென்று, சிபே, குன்னுமையாக் கவுண்டர்!
 சிந்தா சிந்தத்துணியை கோமணங்
 கட்டிக் கொண்டு, மறப்படு யோகலாம்
 என்றுகொடுத்தார்கள். சாமி அதை
 வாங்கி கோமணங்கட்டிக் கொண்டு,
 எல்லோரும் மறப்பட்டார்கள்.

யாட்டு,

"யொன்னிவள நாடு விட்டு நாடு விட்டு
 தங்கவள நாடு வாரார் நாடு வாரார்
 வேகாத வெய்யலிசை வெய்யலிசை
 வெந் தெரிஞ்சு என்சாமி கானலிசை
 கவுண்டர் தரும் என்னுத்தா குண்டக்க
 குன்னுமையார் என்சாமி பின் குட்டந்தார்"

உச்சி உருவம் மத்தியான ஓநரம் எல்லோரும்
 தங்க வள நாடு பிள்ளையார் கோவில் போய் தேர்ந்
 தார்கள். பெரிய வீட்டுக் கவுண்டர் வீட்டுக்கு குன்
 னுமையாசாமியை அனுப்பி விட்டு, எல்லோரும்
 அவரவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

பெரிய வீட்டுக் கவுண்டர் குன்னுமையாசாமி
 யை வீட்டுக்கு கூட்டிப்போடும்போது, நடைக்
 கதவு சாத்தியிருந்தது. கவுண்டர் கதவின்
 அடுகில் போய் நின்று 'பெண்ணே! கதவைத்
 திற!' என்று சத்தம் போட்டார்.

சுத்தம் கேட்ட பெரிய வீட்டுக் கவுண்டரின்
மனைவி ஆடிவந்து, கதவைத் திறந்தாள்;
கதவைத் திறந்து இன்னுடையாசாமியை பார்
த்து விட்டு, கவுண்டரை நோக்கி 'நாதா! உங்
கள் பின்னால் வரும் யையன், யார்?'

கவுண்டர்: 'பெண்ணே! அவன் தான் யொன்னிவள நாட்டின்
பெரியப்பா! கோளத்தாக் கவுண்டர் மகன் இன்னு
டையாசாமி.'

க. மனைவி: 'நாதா! அவன் இங்கேயெதற்கு கூட்டி வந்தீர்கள்?
நான் உங்களுக்கே சும்மா வைத்துக் கொண்டு
சோறு போடுகிறேன்; அதில்லாமல், இந்தப்
யையனுக்கும் போட வேண்டுமா?'

கவுண்டர்: 'பெண்ணே! நாம் இந்தப் யையனுக்கு சும்மா
சோறு போட வேண்டியதில்லை; சூமியில் ஒருபங்
கும், திரவியம் ஒருபங்கும் இருக்கிறது! அதை
வைத்துக் கொண்டு போடலாம்;'

மனைவி: 'சரி! அப்படியானால், பத்து நாளைக்குத் தான்
நான் சோறு போடுவேன்.'

அவர்கள் திப்படிப்பெகிக் கொண்டிருக்கும் போது,
இன்னுடையாசாமி 'அய்யா! எனக்கு சாதம் போடு
ங்கள், பசியாகிறது!' என்று குழந்தை அக்தான்.
அதைக்கேட்ட கவுண்டர் 'பெண்ணே! யையனக்
கூட்டிய போய் சாதம் போடு; நான் குளித்துக்
கொண்டு வருகிறேன்.' அதற்கு, மனைவி 'சரி,
நாதா! போய் வாடுங்கள்! நான் அவனுக்கு
சாதம் போடுகிறேன், என்று இன்னுடையாசாமியை

'வாடா, குறவா!' என்று காளைப்பிடித்து இருத்தும்
யோய் சூற்றுத்திண்ணையில் உட்காரவைத்து, ஏடு
நாடகங்களுக்கு முன் காச்சிய ராகிக் கையை கொட்டி
யாக இருக்கிற தென்றா, மறுபடிக் கொஞ்சம்
தண்ணீர் விட்டு கஷர்த்து, உம்ளரைக் கொடுத்து கஞ்சி
யை உலாத்தி 'சாப்பிடடா!' என்று கண்டித்தாள்.

அதைப்பார்த்த குன்னுடைய ராஜமன்னன், கோடையிடி
மணி, வேந்தன். - 'ஆகா! அகிலாண்ட கோடி பிரமாண்ட
நாயகா! சங்குச் சக்கரா, வைகுந்த வாசகா!
பால மலை ஜோதியா, பரம குருதன் ஸ்சி!
ஏதையபர தேசி எம் பெருமான் மாயவனை!
ஆயிரநாமம் பெற்ற சாமி! குன்னுடைய
ஆயிரமா நூலத்தையும், ஏதரைக் கோடி
திரவியத்தையும் பங்காளிகளுக்கு தத்தம்
செய்து விட்டு; இந்தக் கதிக்க ஆளானே
மாயவா!

கு சாமி.

பாட்டு,
"இந்தக் கஞ்சி குடிப்பதற்கு நான் குடிப்பதற்கு
எகுதினயோ எந்திலையில் சாமி என் தலையில்
நான் பாலை சாதங்குறி இனி சாதங்குறி
நான் பதியாமல் சாப்பிட்டதும்
அங்கு சாப்பிட்டதும்

அந்தப் பாஷ நல்லோ மாயவனை
செறிக்க வில்லை அங்கு செறிக்க வில்லை
நான் படுக்கை சுகம் மாயவா
ரெகாள் ள வில்லை அங்கு ரெகாள் ள வில்லை

ஒரு யோடு சாதங்குறி அங்கு சாதங்குறி
 ஒருங்குத்தான் மாயவா
 சாய்மிட்டதும் நான் சாய்மிட்டதும்
 எனக்கு ஒருயுநல்லோ மாயவா
 தெரிக்கவில்லை சாமி தெரிக்கவில்லை
 நான் நித்திரை சுகம் மாயவா
 கொள்ள வில்லை அங்கு கொள்ளவில்லை"

சாமி அகடுருகா சீரமே வாடுருகா.

/ மாயவா! நாகிக்கஞ்சி குடிக்கற்குடன்
 தலையில் எடுத்திவிட்டாயா? என்று குன்னு
 டையா சாமி அகடு கொண்டிருக்கும் போது,
 பெரிய வீட்டுக் கவுண்டர் மனைவி வந்து

/ ஏண்டா! அகடுகிறாய்? எடுத்துக்கொண்ட
 கஞ்சியை என்று அதட்டியவுடன், குன்னு
 டையா சாமி உம்ளரைக் கையிலெடுத்து சாய்
 மிடும்போது; சாய்மிட்டு தெரியாமல், கிரண்ட
 கடவாயிலும் வழிந்து, பாதிக்கஞ்சிக்கேடி
 போனது; பாதிக்கஞ்சை சாய்மிட்டு விட்டு
 பாதியை சாய்மிட்ட குடியாமல், அப்படியே
 வைத்துவிட்டு நடை சாவடியில் வந்து
 குன்னுடையா சாமி நின்று.

அப்போது கவுண்டர் குனிந்து விட்டு
 வந்து சாமியைப் பார்த்து 'ஏய்யா, சாய்மிட்டாயா?'
 என்றார்.

கு.சாமி: 'அய்யா! எனக்கு குழம்பு ரஞ்சனம் கிடைக்கவில்லை;
ராதிக்கையை உதறினார்கள்; நான் சாயி-
சூரிய வில்லை அய்யா யே வைத்து விட்டு வந்து
விட்டேன்!

கவுண்டர்: 'சுண்டாணி, சூதிகாரி! எனக்கு சூதம் வேண்டாம்!
குழந்தைக்கு நன்றாக குழம்புடன் போடு; என்று
சொன்னேன்மே, அவன் சொத்து களையம்
வைத்துக் கொண்டு, துரோகம் செய்துவிட
டானேயாவி!' என்று கவுண்டரும் வீட்டில்
சாயிடாமல் சாமியைக் கூட்டிக் கொண்டு
போய்க் கையில் சாயிட்டார்.

அய்யா பத்து நாள் சூரியமட்டும் சாமிக்கு
ராதிக்கையை தீவிர வேறு சோறு போடுவ
தில்லை. தினது ரெல்லாம் கவுண்டர் யார்த்து
மனம் கொடுத்து, தினி நாம் கையின திங்கு
வைத்துக்கொண்டு சூறையல்ல வென்று தினுத்து;
மையனைக் கூட்டிக் கொண்டு உச்சிபுறம்
மத்தியான வேளை பிள்ளையார் கோவிலுக்குக்
சென்று, உதர்த்த திவ்யேறியை கூப்பிட
ஆயிரம் வீட்டுக் கவுண்டர் கிளையம் பிள்ளை
யார் கோவிலுக்கு கூட்டி வரும்படி சொன்
னார். உடனே திவ்யேறி போய் உருக்குள்

சொன்னவன், ஆயிரம் வீட்டுக் கவுண்டர்களும்
பிள்ளையார் கோவிலில் கூடினார்கள்.

அப்போது ஒருவர், பெரியவீட்டுக் கவுண்டரை ஒருநாட்கி-
றனுங்க, பெரியவீட்டு அண்ணா! சூழந்தையை
பத்து நாளுக்குள் திரும்பிச் செய்து விட்டீர்
களே? யைன் செய்து விடுவான் யோலிருக்கிறது.
அவன் சொத்துகளையும் நாம வைத்துக் கொண்டு
ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? என்று கேட்-
டார்கள்.

யெ. கவுண்டர்.

ஏய்யா! நான் நான் உங்களுக்கு, முன்னமே
சொன்னேன்; உங்கள் நங்கை சீராய் போட
மாண்டாள் என்று; நீங்கள் கேட்க வில்லை;
ஆகையால், அனி சூழந்தையை நீங்களே
செய்யக் கொள்ளுங்கள். அல்லா விட்டால்
எல்லோரும் சேர்ந்து அதற்கொரு சீராய்
செய்யுங்கள்! என்றார்.

சீறிது ஒருநாள் கூட்டத்தில் ஒருவரும் யோச-
மல் அருக்க பழனிச்சாமிக் கவுண்டர் என்மவர்
எழுந்து 'ஏன், எல்லோரும் யோசமல் அருக்
கிறீர்கள்? அதற்கொரு சீராய் சொல்லுங்கள்.'
என்றதும், 'மற்றவர்கள் எல்லோரும் பழனிச்
சாமியை ஒருநாட்கி' அப்பா, பழனிச்சாமி!

இதற்கு நீயே, ஒரு குடிவு சொல்! என்ருர்கள்.

புதுணிச்
சாமி:

1/ அப்படியானால், எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்று
கிறது, என்ன வென்ருல்? ஒருத்தர் வீட்டில்
கொண்டு போய் யையனை தனியாக வைத்திருந்
தால், கடசியில் கிப்படித்தான் வந்து சேரும்.
அதவே, யையன் இன்னுடையாக் தலுண்டாக்
கு, ஒரு சட்டியும், ஒரு சொப்பம் வாங்கிக்
கொடுத்து; நம் ஆயிரம் வீட்டுக்கும், வீட்டுக்
கொடு எடுமை கிடுக்கிறது. அதையால், இன்
னுடையாக் தலுண்டன் காலையில் எடுத்து
தும் பத்து வீட்டில் சாதம் வாங்கி சாய்மிட
டு விட்டு, சட்டியை பள்ளிக்கூட சாவடியில்
வைத்து விட்டு, எடுமைகளை ஒருடிப்போய்
தாசிக் கரையில் மேய்த்து விட்டு, மத்தியானம்
ஒருடி வந்து ஊர் மந்தையில் விட்டு விட்டு;
மத்தியானம் பத்து வீடு, சாதம் வாங்கி சாய்
மிட்டும். இது போல் நாத்திரிக்கும் வாங்
கி சாய்மிட்டு விட்டு, பள்ளிக்கூட சாவடி
யில் போய் படுத்துக் கொள்ளட்டும். இனும்
இது போல் நடந்து கொள்ளட்டும்! இது

தான் நல்ல சூழ்வென்று எல்லோரும் சம்மதித்து
பிறகு, இன்னுடைய சாமியை நோக்கி அட, இன்
னுடையா! சட்டையைப் போய் எடுத்துக் கொள்,
என்று, அதட்டினார்கள்.

இன்னுடைய ராஜ மன்னன், கோடையிடி மணி
வேந்தன், வாய்போசாத்தருமன் மசைச் சாமி
முண்ணியனும் - / பாலமசைச் சோதியா, பரமகூடு
தன்னுசி! எந்தையர தேதி எம் பெருமாள்
மாயவனே! -

பாட்டு,

"
சாத்தினயும் பரந்தாமா கையிலே நான்கையிலே
நான் சட்டையை எடுக்கும்படி மாயவா
எடுத்தினயோ அங்கு எடுத்தினயோ
முணுகினயும் கையிலே நான்கையிலே
சட்டையை எடுக்கும்படி பரந்தாமா
எடுத்தினயோ சாமி எடுத்தினயோ"

சாமி அகூடுகூடு அங்கு சரீரமே வாடுகூடு.
'சங்குச்சக்கரா, வைகுந்த வாசகா! இன்னுடைய
நாட்டையும், திரவியத்தையும் பங்காளிக் கு
விட்டு விட்டு; நான் சட்டையை எடுத்து பங்
களிகள் வீட்டில் திறந்து குடிக்கும்படி
எடுத்தினயோ, காத்திராநா! என் அங்கம்
பதறுது, ஆத்மாவும் சோடுது. என் சன்னம்
நடுங்குது, சரீரமே வாடுது. மாயவா! நான்
நாயை விடந்து, தகய்யனயிடிந்து திந்தக்.

நதிக்கு அளானேன், சாமி! என்று பரந்தாமனை
நினைத்து, சம்பளையக் கையில் எடுத்து சூதும்
வாங்கப் போனார்.

பங்காளிக் கவுண்டிக் கவுண்டிச் சிகள் ஆயிரம்
மேரும் கூடிய மேசி, எட்டுநாளுக்கு சின்
காச்சிய ராதிக்கை கையே எல்லோர்
வீட்டிலும் ஊற்றினார்கள். குன்னுடைய
சாமி அதை வாங்கிக் கொண்டு போய்,
சாம்பிட்டு விட்டு, மீதியை பள்ளிக் கூட
சாவடியில் உறியில் வைத்து விட்டு,
ஆயிரம் எடுமையையும் சூட்டிய போய்
காசிக் கையில் மேய்த்து, மத்தியானம்
சூட்டி வந்து மந்தையில் விட்டு விட்டு,
சம்பளைய எடுத்துக் கொண்டு சூதாத்தாக்கு
போனார். / காசியில் பழைய சூதும் கூட ஊற்றி
னார்கள்; அப்போது மத்தியான நேரம் சூதும்
மடன் சூதும் போடுவார்கள்; என்று சந்தேக
மாக நினைத்துக் கொண்டு ஒரு தெருவில்
போய் நின்று 'அம்மா! சூதும் போடுங்கள்!
என்றார். கவுண்டிச் சிகள் எல்லோரும் கூடிய
மேசியிருப்பதால் காசியில் ஊற்றிய மரத்தி,
ராதிக்கை கையே எல்லோரும் ஊற்றினார்கள்,
சுண்டாளிகள். குன்னுடைய சாமி கையை
வாங்கிக் கொண்டு போய் பள்ளிக் கூட -

சாவடியில் வைத்து சாய்விட்டு விட்டு,
மீதியை சூறியில் வைத்து விட்டுப் போய்
விட்டார்.

இப்படியிருக்கும் போது, மாயவர் தினந்
தோறும் தங்க வள நாடு வந்து, இன்னு
டையாக் கவுண்டன் இன்னவகை ரிசய்து
சாய்விடுகிறான் என்று யார்த்துப் போனார்.

பாட்டு,

“

இந்தப் பிறகாரம் தினந் நடக்குபார்
தங்க வள நாட்டிலே அதிகாரம்
நாளொரு நாள் யாக வதொரு நாள்
விங்கு நடக்குபார் நல்லகவம்
அப்படியே நல்ல தென்று நாட்டிலே
அன்புடனே அதிகாரம் நடக்குபார்”

இந்தப் பிறகாரம் தங்க வள நாட்டில்
இன்னுடைய சாமி யங்காளிகளிடம்
ரிடுமை மேய்த்துக் கொண்டு; இன்று
குடிமட்டன் சூதம் போடுவார்கள், போடு
வார்களென்று நினைத்தும் போனார், தினந்
தோறும் ராகிக் கைதையே சூறியினர்
கள். இப்படியாக ஐந்து வருஷம் சென்றது.

இனி நம்மருக்கு சூழம்மஞ்சாதம் கிடைக்காது
என்று சூன்னுடை யாசாமி நினைத்து; என்று,
புயிரம் எருமைகளையும் சூட்டிச் சென்று
காதிக்குரையில் எருமைகளை விட்டு, விட்டு.

சூன்னுடை யாசாமி என்ன நினைக்கிறார்
ஏகாந்த சூழ்கள். சூழ்க வடக்குறியார்
திருவேளாங்காடறியார். / நாம் தின்னும்
எவ்வளவு காலமிருந்தாலும் பங்காளி வீட்டு
புள் சூழ்க்கு கதிதான், நடக்கும். வேறு
இளர் பெயர் யாறிட மாவது பண்ணையத்தில்
சூழ்ந்தால், சூழம்மஞ்சாதம் கிடைக்காது?
என்று மனதில் நினைத்து, எருமைகளை
காதிக்குரையில் சூழ்க்கி விட்டு.

பாட்டு..

வடக்கு நல்லோ என்சாமி திசை நோக்கி
வாளுகோ என்சாமி ராஜ துரை
காடான என்சாமி காடு விட்டு
கட்டப் பொள்ளி என்சாமி சோலை விட்டு
பூனை சூழ்ச்சி சூழ்க்கி சூழ்ச்சி சூழ்க்கி சூழ்க்கி
பிம்பு சூழ சாமிக்கு திரைக மெல்லாம்
சூழ்ச்சி நல்ல சாமி சூழ்ச்சி சூழ்க்கி சூழ்க்கி
கொத்த தோடு சாமிக்கு ஏறுது யார்
வேகாது விவ்யலிலே ராஜன் விவ்யலிலே
விவந் சூழ்ச்சி என்சாமி காணலிலே

அல்லு வொடி துள்ளு வொடி துள்ளு வொடி
 அனல் கொண்டு வீசுதங்கே சாமிக்குத்தான் ||

குன்னுடையா சாமி திப்படி ஜந்தி மைல்
 தூரம் வடக்குத் திசையில் ஆடிய பின்.

அந்தக் கானகத்துள் ஒரு பிரமாண்ட
 மாண பின்னமரம் இருந்தது. குன்னு
 டையா சாமி அதனடியில் போய் நின்று
 அந்த மரத்தை மேலே நிமிர்ந்து பார்த்தார்.
 மரத்தின் வாதுகள் நன்றாக காய்த்திருந்
 தது. அதைப் பார்த்த குன்னுடையா சாமி.
 'அகா! அந்த மரத்துள் மேல் ஏறி, விற
 வை ஒருத்து கேள்யோடே, ஒரு சிமை
 யாகக் கட்டி, பக்கத்து ஊரில் கொண்டு
 போய் பாடுக்காவது போட்டால் (கொடுத்தால்)
 நம்ம ஓக்கி, குதம்பு ஓசாதம், யோடுவார்கள்!
 'அன்று சாமி நினைத்து மரத்தின் மேல் ஏறி
 ஜவ ஓசையாக நின்று! சங்குச்சக்கரா, வைகுந்த
 வாசகா! உபத்யாந்தவா வினாந்த ரக்ஷகா! நான்
 குதம்பு ஓசாதத்துக்கு கதி கொட்டு மூடியபட்டு
 வந்தி விட்டேன், மாயவா! நான் கடவுளின்
 சிருஷ்டியில் பிறந்தது, உண்மையானால்!

இந்த விறகை நான் தொட்டவுடன், தங்க
 னுடைய திருமையால், அப்படியே விறகு கீழே
 விரக வேளும் காந்திராதா! என்று, சாமி
 புலம்புவதை, மாயவர் பார்த்து, 'ஆகா! இன்னு
 டையான் ஐந்து வகுஷமாக பங்காளி வீட்டின்
 குழம்பு சூதும் கிடைக்காமல் தஷ்டப்பட்டது;
 அப்போது விறகை ஆடிக்கொண்டிருந்த
 நினைக்கிறேன் என்று கடுவாகனமேறி புறப்பட்டார்.

பாட்டு

"கடுநல்லா என்னுத்தா வாகனத்தில்
 மையமாக என்சாமி புறக்குருகு
 பால்கடல் என்சாமி விட்டு மல்லோ
 நூலாகம் என்சாமி வாடுகா"

மாயவர் வந்து காணத்தீர்தான் சாமிக்குத் தெரியாமல்
 உருவத்தை மாற்றி ந. போஸ்மரத்தின் போய் ஆட
 டினார். இன்னுடைய சாமி மாயவரை நினைத்து
 விறகை கையில் தொட்டவுடன், ஆயர் திருமையால்
 அத்தனை விறகு களும் கீழே விழுந்தது. இன்னுடைய
 யாசாமி கீழே திறங்கிவந்து, ரிகரணைக்
 கொடியபிடுங்கிவந்து விறகை விட்டுக்கட்டும்
 போட்டு ஆடு சிமையாக மாயர் திருமையால் கட்டி
 னார். நபேர் சூசர்ந்து சூக்கினாலும் சூக்க கொடியந
 சிமை. பிறகு, இன்னுடைய சாமி சும்மாட்டைக்
 கட்டித் தூலையில் வைத்து ஜலசூலிய பார்சமாக
 நின்று, 'மாயவா! இந்த விறகுச் சிமை பிணியுறம் மேலே
 போய் என்னைக்கு வர வேண்டுமென்று' விறகுச் சிமையை
 சாமி தொட்டதும்.

பாட்டு "மேலே நல்ல அட்டா புறக்குது யார்

ஆயுட விட்டா திருமையால

மாயுட விட்டா திருமையால

விறகுச் சிமை விடத்தூலிய புறக்குது யார் "